

Can Özüm

– M.BEZCİGİL · 14 Kasım 2010

Seni , mahkum ederim dağlara Sevdim mi yüreklice severim
Seversen,
Dönmeyeceksin sevdanın yolundan,

Dilde değil yürekten taşmalı adımı andıkça,
Sessiz çığlıklarımı duyurabilmeli
Sıkılmış bir yumruk olup,
Düşmelisin yıldırımlar gibi dağlara...

Fişek gibi yivden çıkmalısın hedefine
Döne , döne
Yakmalı, kavurmalı içinde,
Hasretler biriktirdim sana dair
Ruhumu özgür bıraktım mavi gözlerinde...

Açar ölümüne muhtaç çiçekler
Vurgun, erguvan zamansız baharlarda,
O tertemiz ellerinle uzanırsın, düşlerimde bana
Yunuyorum sevgi pınarlarında her gece...

Yine indi güneş suya,
Tanrı uzattı ellerini bir akşam üstü
Döküldün avuçlarıma,
Masmavi sulara döküldü suretin
Binlerce,
Yusufcuklar uçuşuyordu denizin üstünde

Beyaz çarşaflara, kırmızı renkle ihanetler yazıldı
Bir sen varsın ,
Sende gördüm, mavi gözlü çocuğu aşk olsun
Yaşamın gülen yüzü,iki gözüm can özüm

Güneş şimdi "Hemoros" vadisinden doğar,
Mavi sulara, tüm ihtişamı ile
Şimalden bir rüzgar eser, bütün hücrelerime

Deniz şaha kalkmış dalgalarında
Ölüm bize uzak ,aşk yakın diye şarkılar söyler,

Martılar kanatlanır, uyanır tabiat

Uyanır insanlık,

Gün bugündür özgürlüğe koşmak için

Sarsın tüm dünyayı umut dolu kollarımız

ıslak görünmemişti

bir resme bakar gibi denize

M.Bezcigil

ateş hiç bu kadar